

Gedichten schrijven is een manier om de greep terug te krijgen op je leven, vertelt Annemieke Reesink.

RIEN VAN DEN BERG BEELD CHRISTIAAN ZIELMAN

Gedichten van een overwerkte hulpverlener

Annemieke Reesink raakte een jaar geleden burn-out. Maar niet alleen haar werk als hulpverlener ging door de malle molens van haar spookhoofd, ook haar huwelijk en haar gezin, en het geloof dat ze van thuis had meegekregen.

Niet elke dichteres introduceert zichzelf als volgt: 'Annemieke Reesink (1975) is een zoekende moeder, overwerkte hulpverlener en twijfelende gelovige. Ze heeft lief zo goed en zo kwaad als dat gaat.'

Twee dochters heeft ze, die het huis al uit zijn. Haar jongste, een zoon, stelt zich beleefd voor en maakt zich dan discreet uit de voeten met de belofte dat hij boven zijn huiswerk gaat maken. Reesink werpt hem een vrolijk-sceptische blik toe. Dan zet ze zich aan de eettafel in haar huis in Doetinchem, en begint te vertellen. Het was die overwerkte hulpverlener die dichteres werd. Reesink is maatschappelijk werkster, in haar vak veranderde bijna alles toen de gemeenten de verantwoordelijkheid erover naar zich toe trokken.

Reesink werd stilgezet, en toen ging alles spoken. 'Gedichten schrijven is een manier om de greep terug te krijgen, op alles.' Er volgde een korte zoektocht langs uitgeverij, maar uiteindelijk bracht Reesink haar bundel, *Moddervoeten, gedichten over vallen en opstaan*, in eigen beheer uit. Eerlijk is eerlijk: in nagenoeg alle gevallen is dat een signaal van gebrek aan kwaliteit. Maar nu ligt het net even anders. Er is duidelijk geen redacteur door de gedichten gekropen, her en der vertonen de teksten zwakke plekken. Maar er is ook onmiskenbaar talent. Zoals het openingsgedicht van de reeks 'Liefhebben', Maart:

*Het is eigenlijk nog veel te vroeg
om mijzelf zomaar achterover
te laten vallen in het gras.
De verlegen groene waas die
op de struiken hangt is nog zo
doorschijnend en de zon, zij zakt
voordat zij ons verwarmen kan.*

*Het geeft niet. Avonddauw
kleeft aan mijn wimpers, maar jouw
jas ligt onder mij en jij ernaast.
Trage rooksignalen blaas
jij naar de hemel. Zij verkleurt
en maakt van nog ontklede takken
een silhouet van kant.*

Kijk hoe Venus schittert.

Het is een gedicht met een onmiskenbaar erotische grondtoon, maar probeer maar eens te pakken waar hem dat in zit. Het zit subtiel in woordkeus opgesloten. De dichteres laat de beelden (achterover vallen, doorschijnend, de lichamelijke sensatie van avonddauw op wimpers, ontklede takken, kant, Venus) hun werk doen.

Het talent is aangeboren, maar de vrijmoedigheid om seksualiteit zo ter sprake te brengen, is bevochten. Reesink vertelt dat ze jong moeder werd, trouwde met André, de vader van het kind dat ze verwachtte, en toch lang gevochten heeft met het gevoel dat 'ze het dus niet goed gedaan had'.

Dat gevoel kwam keihard terug toen ze ook in haar werk werd stilgezet. 'Wat helpt al dat helpen? Je begeleidt soms mensen die het echt niet lukt om de draad op te pakken, om echt hun leven bij elkaar te rapen. Waar doe je het dan voor?'

geloof

Het derde front is dat van haar geloof. Van huis uit kreeg ze het mee in tamelijk onwrikbare varianten. Aanvankelijk de reformatorische, later de evangelische. 'Ik moest zekerheden loslaten. Ik ben opgegroeid met een God over wie we van alles zeker wisten, en aan wiens waarheden niet getornd mocht worden. Ik durf pas nu de vraag te stellen of God eigenlijk wel bestaat.'

In haar gedichten spreekt ze God aan met jij, ongeveer zoals een puber dat op een bepaald moment tegen zijn ouders kan gaan zeggen. Er gebeuren dan twee dingen: het kind is gegroeid, en de ouders komen verrassend dichterbij. Reesink laat een gedicht lezen, Vorm:

ANNEMIEKE REESINK

Annemieke Reesink-De Gier uit Doetinchem is getrouwd en heeft drie kinderen. Ze bracht een deel van haar jeugd door in Canada en schrijft daarom ook gedichten in het Engels. Haar gedichten zijn te lezen op de website annemiekereesink.wordpress.com of op Facebook: [walkslowpro](https://www.facebook.com/walkslowpro).

*Zo snel gekwetst was jij,
wantrouwend en zo
wereldvreemd. Ik heb
Je veel te laat van tafel*

*geveegd, om Jou daarna
opnieuw te vormen uit
natuur, uit Jezus en uit
vaders. Alles
vertel ik, alles, alles.*

*Wie weet anders hoe
ik 's avonds, als wolken
samenpakken, vloeibaar
dreig te worden*

*en hoe ik klop?
Besta, besta, besta.*

'Ik verlang naar het bestaan van God', zo vat Reesink samen. 'Ik weet niet meer zo veel zeker.' Dat levert nieuwe spanning op. Het gedicht 'Contouren' verwoordt die spanning:

*Zul Jij nog steeds van mij
houden als ik niet meer
alles geloof wat mij
verteld is; van een diepe
kloof tussen hemel en hel,
dat mijn ene vriendin niet
gered is, maar de andere,
die heeft gebeden, zij wel?*

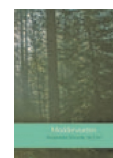
*Zul Jij nog steeds van mij
houden nu dat ik vind
dat een man met een
man mag, dat ook zij
puur in hun liefde zijn,
en nu ik niet méér om
een Jood geef, dan om zijn
buurman, de Palestijn?*

*Zul Jij nog steeds van mij
houden als ik jouw woorden
maar weinig lees en het
komende jaar liever
geen enkele preek hoor,
maar dat ik ontmoet raak
door al die schoonheid
buiten de gospel book store?*

Maar er is ook vertrouwen gegroeid, weet Reesink. Ze heeft de bodem geraakt, het moment nadert dat ze weer kan gaan werken. Ze houdt van haar man, aan wie ze de bundel heeft opgedragen. Ze heeft rust in haar evangelische gemeente in Doetinchem. 'Ik weet wel dat mijn geloof veranderd is. Maar ik houd van de mensen daar. En als ik 's zondags tijdens een mooi lied een klein meisje zie dansen in het gangpad, dan weet ik dat ik daar hoor.'

Het gedicht 'Contouren' eindigt met de contouren van een hervonden Godsvertrouwen, van een geloof dat door de diepten is gegaan. Reesink durft, zoals ze in haar openingsgedicht belijdt, de gouden vloeren van Gods troonzaal te betreden met haar moddervoeten. Ze is verder gekomen, en op de weg terug:

*Ik weet niet goed hoe
ik Jou in zal kleuren,
vanuit welk perspectief.
Maar steeds weer zie ik
Jouw zachte contouren.
Ik heb Jou nog altijd
zo eindeloos lief. ■*

N.a.v. Moddervoeten. Gedichten over vallen en opstaan.

ANNEMIEKE REESINK-DE GIER.
UITG. JONGBOEK. 58 BLZ. € 14,45